

[Hassing-Jørgensen.]

Nedsættelse af de indirekte Skatter. En saadan Valutassenkning vilde betyde meget stor Besparelse ogsaa for Staten. Det er Prisniveauets Opbygning, der har Betydning, og derved bliver Valutakurserne en afgørende Faktor, og jeg takker det ærede Medlem Hr. Christiani for hans oplysende Kommentarer til dette Problem og haaber, at han vil vinde Forstaaelse for sin Opfattelse inden for sit Parti.

P. D. Jensen: Det er uden Tvivl ikke for meget sagt, at ingen Sinde tidligere har der fra det offentlige Side været søgt at skaffe Arbejde som under de nuværende Forhold. Fra alle Sider inden for det offentlige spejder man efter Arbejdsmuligheder. Det gælder Staten og det gælder Kommunerne. Arbejdet med Landindvindinger og Udvanding af Arealer sættes i Gang for derved dels at skaffe Arbejde og dels at forøge Høstmulighederne i Landet, og medens man spejder efter Arbejdsmuligheder paa de her nævnte Omraader, der med Tiden skulde blive lønnende, synes det, som om man ikke ser alle de Muligheder, der mange Gange ligger lige for Døren.

Jeg skal nævne et Eksempel.

Tid efter anden har forskellige Teglværker købt Gaard efter Gaard for at anvende Jordens Lerarealer til Mursten. Hjemme i min Kommune ejer saadanne Virksomheder Arealer, der i Grundskyld repræsenterer over 350 000 Kr. Naar Muldjorden er fjernet og Leret er bortkørt, faar disse Arealer som oftest Lov til at ligge hen til ingen Nytte. Vel ved jeg, at der er Steder, hvor der finder den nødvendige Planering Sted, men de fleste Steder er det desværre saaledes, at saa snart Maskinerne om Efteraaret standser, afskediges Arbejderne, og det maa saa blive det offentlige Sag enten ved Understøttelse eller ved Igangsættelse af Arbejde at sørge for disse Mennesker, til Maskinerne om Foraaret paa ny kan komme i Virksomhed, hvor saa nye Arealer opgraves og faar Lov til at ligge øde hen.

Man har fra mange Sider peget paa det heldige i, at Landmændene i højere Grad end hidtil gik over til Helaarsfæste for paa den Maade at beskæftige de unge ogsaa om Vinteren. Jeg kan helt ud slutte mig til disse Ønsker, men naar jeg i denne Tid i mange Dagblade ser alle de ledige Pladser, hvor der Uge efter Uge søges om Medhjælp, ser det ærlig talt undertiden ud til, at det i højere Grad er pladssøgende end ledige Pladser, der er Mangel paa. Dertil kommer,

at gaar man over til Helaarsfæste, maa den paagældende Landmand ogsaa være sikker paa, at Fæstet overholdes. I de senere Aar er Respekten hos en Del af Ungdommen paa dette Omraade desværre blevet meget vigende. Tidligere var det en Skam at forlade sin Plads i Utide. Saadan er det ikke mere.

Naar jeg nævner dette med at beholde Medhjælpen ogsaa om Vinteren, er det, fordi jeg vil fremhæve, om der ikke ogsaa var Mulighed for, at der kunde gennemføres en Ordning, saa at visse Industrier — jeg tænker her særlig paa Teglværksindustrien — beholdt sine Folk længere, end det i Almindelighed er Tilfældet. Der vilde, saafremt de Arealer, der nu ligger hen som gamle Lergrave, skulde drænes og planeres, være ikke saa lidt Arbejde — og oven i Købet et produktivt Arbejde, der med Aarene vilde betale Omkostningerne.

Jeg ved ikke, om man ved Lov kan tvinge disse Virksomheder til at lade et saadant Arbejde udføre. At der nu kan opnaas Tilskud til den Slags Arbejde, synes ikke at være tilstrækkeligt. Jeg vil derfor henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa disse Forhold — saa meget mere som Jordlovsudvalget mangler Jord til Udstykning. Det er langtfra den ringeste Jord, det her drejer sig om, og der vilde kunne oprettes ikke saa faa mindre Landbrug ud over Landet, saafremt et saadant Arbejde planmæssigt blev udført. Jeg har for nylig været oppe i den store Vildmose i Jylland og set — og for øvrigt ogsaa glædet mig ved at se — det store Arbejde, som er og bliver udført for at faa udrykede Arealer til at give Udbytte. Det Arbejde, jeg her peger paa, vil være langt lettere at gennemføre — altsaa økonomisk set — med et heldigt Resultat end det, der foregaar deroppe. Derfor henleder jeg Lovgivningsmagtens Opmærksomhed paa disse Forhold.

Saa har jeg for øvrigt en anden Sag, som jeg lige vil nævne. Jeg staar her med en Skrivelse fra Ministeriet for Landbrug og Fiskeri af 25. Juni i Aar. Det er en Skrivelse, der er Svar paa en Ansøgning fra en mindre Jordbruger, der er Ejer af en lille Landejendom paa 6½ Tdr. Land ved Statens Gaarde i Hillerød. Det var ham bekendt, at Staten bortforpagtede 9½ Tdr. Land til en paa Egnen boende Gaardejer, og da det vilde være en betydelig Vinding for ham, dersom en Del af dette Areal, 2½ Tdr. Land, kunde sælges til ham eller eventuelt overlades ham i Forpagtning, ansøgte han Ministeriet herom.

Ministeriet forhørte sig, hvad kun var